

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

2012/2078(INI)

10. 10. 2013

STANOVISKO

Výboru pro zaměstnanost a sociální věci

pro Výbor pro ústavní záležitosti

o ústavních problémech víceúrovňové správy v Evropské unii
(2012/2078(INI))

Navrhovatel: Stephen Hughes

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro zaměstnanost a sociální věci vyzývá Výbor pro ústavní záležitosti jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. vzhledem k tomu, že podle čl. 3 odst. 3 SEU Unie usiluje o udržitelný rozvoj Evropy, založený na vyváženém hospodářském růstu a na cenové stabilitě, vysoce konkurenceschopném sociálně tržním hospodářství směřujícím k plné zaměstnanosti a společenskému pokroku a na vysokém stupni ochrany;
- B. vzhledem k tomu, že krize odhalila nucenou integraci spjatou s eurem a že tento vývoj dodal diskusi o víceúrovňové správě Unie nový rozměr;
- C. vzhledem k tomu, že krize vedla k nerovnováze mezi sociálním pilířem hospodářské a měnové unie (článek 148 SFEU) a hospodářským pilířem (článek 121 SFEU);
- D. vzhledem k tomu, že podle článku 9 SFEU „při vymezování a provádění svých politik a činností přihlíží Unie k požadavkům spojeným s podporou vysoké úrovně zaměstnanosti, zárukou přiměřené sociální ochrany, bojem proti sociálnímu vyloučení a vysokou úrovní všeobecného a odborného vzdělávání a ochrany lidského zdraví“;
- E. vzhledem k tomu, že podle článku 151 SFEU má Unie a členské státy za cíl podporu zaměstnanosti, zlepšování životních a pracovních podmínek, přiměřenou sociální ochranu, sociální dialog, rozvoj lidských zdrojů za účelem trvale vysoké zaměstnanosti a boj proti vyloučení;
- F. vzhledem k tomu, že EP ve svém usnesení ze dne 1. prosince 2011 o evropském semestru pro koordinaci hospodářských politik¹ uvedl, „že jakýkoli nový či zdokonalený postup řízení a rozhodování v Komisi či Radě musí být doprovázen zvýšenou demokratickou legitimitou a příslušnou odpovědností vůči Evropskému parlamentu“;
- G. vzhledem k tomu, že Smlouvy nabízejí několik způsobů, jak lze dosáhnout pokroku v oblasti zaměstnanosti a sociálních politik, a že potenciál těchto možností doposud nebyl plně využit zejména s ohledem na článek 9 SFEU, článek 151 SFEU a článek 153 SFEU, ale rovněž obecněji s ohledem na článek 329 SFEU; vzhledem k tomu, že většího sociálního sblížení lze proto dosáhnout beze změny Smlouvy a aniž by byla dotčena zásada subsidiarity;
- H. vzhledem k tomu, že euro je měnou Unie, avšak před krizí vedla prevalence vnitřního trhu k podcenění výzvy spojené s integrací eurozóny;
- I. vzhledem k tomu, že v diskusi o víceúrovňové správě EU je třeba zohlednit dynamiku nástrojů EU, která není stejná v případě článku 136 SFEU nebo posílené spolupráce;
- 1. připomíná, že v zájmu splnění cílů stanovených v článku 9 SFEU nelze hospodářskou politiku posuzovat odděleně od sociální politiky, a proto zdůrazňuje naléhavou potřebu zlepšit řízení sociálních záležitostí na evropské úrovni obdobně, jako je tomu u zavádění

---

¹ Přijaté texty, P7_TA(2011)0542.

evropské správy ekonomických záležitostí, a to vytvořením nástrojů, které zohlední zásadu subsidiarity;

2. připomíná, že se diskuse o víceúrovňové správě nepřekrývá s otázkou vícestupňové správy, která se týká vyváženosti pravomocí a zapojení vnitrostátních, regionálních a místních orgánů;
3. zdůrazňuje význam posíleného monitorování sociálních a zaměstnaneckých politik a nutnost posuzovat jejich hospodářský a sociální dopad způsobem srovnatelným s ustanoveními upravujícími dohled nad vnitrostátními hospodářskými politikami, aby mohla být doporučení Evropské unie správně směřována;
4. vyzývá Komisi, aby plně využívala svého práva legislativní iniciativy a pravidelně předkládala Evropskému parlamentu ambiciózní regulatorní/předpisy týkající se sociálních věcí a zaměstnanosti;
5. vyzývá k tomu, aby vedle kritérií pro fiskální a makroekonomickou politiku byla zavedena také kritéria pro zaměstnanost a sociální věci, jako je nerovnost příjmů, zaměstnanost a chudoba, s cílem zohlednit dopad problémů v oblasti zaměstnanosti a sociálních problémů na vývoj hospodářství a zajistit náležité uplatňování článku 9 SFEU a článku 151 SFEU;
6. upozorňuje na vznik, existenci a další zhoršování vnitřní a vnější nerovnováhy v oblasti hospodářské a sociální politiky a na související nutnost stanovit automatické stabilizátory, které prohloubí stávající víceúrovňovou správu; vyzývá Komisi, aby předložila zelenou knihu s různými možnostmi takových stabilizátorů v rámci stávající víceúrovňové správy;
7. zdůrazňuje skutečnost, že sociální situace v Evropě si žádá vyvážený a odpovídající evropský rozpočet a větší soulad mezi hospodářskou, obchodní a sociální politikou, aby se zachoval a rozvíjel evropský průmyslový potenciál a podpořilo zakládání podniků;
8. konstatuje, že ani plán nazvaný „Směrem ke skutečné hospodářské a měnové unii“, ani průběžná zpráva, již předložil předseda Rady Van Rompuy, se nezabývají politikou zaměstnanosti a sociální politikou; opět proto vyzývá k vypracování sociálního paktu, o němž se zmiňovalo jeho usnesení ze dne 20. listopadu 2012, společně s doporučeními Komisi ohledně zprávy předsedy Evropské rady, předsedy Evropské komise, prezidenta Evropské centrální banky a předsedy Euroskupiny nazvané „Směrem ke skutečné hospodářské a měnové unii“;
9. zdůrazňuje, že pro pozitivní vývoj EU je nutná rovnováha mezi politikou zaměstnanosti a hospodářskou politikou podle článku 121 SFEU a článku 148 SFEU;
10. zdůrazňuje skutečnost, že Komise musí najít ambicióznější odpověď na každodenní obavy a přání občanů EU, pokud jde o sociální a hospodářské otázky, aby Unie dokázala reagovat na nečekané události a rychle využívat příležitosti a předjímat budoucí trendy a přizpůsobovat se jim;
11. požaduje sociální protokol ke Smlouvám s cílem chránit základní sociální a pracovní práva;

12. vyzývá Komisi, aby trvala na předkládání vnitrostátních plánů na podporu pracovních míst ze strany členských států jakožto součásti jejich národních programů reforem v rámci evropského semestru; uznává, že vnitrostátní plány na podporu pracovních míst musí být ve své struktuře a obsahu konzistentní, aby splnily svůj cíl; trvá na tom, že Komise musí poskytnout jasné pokyny k obsahu a struktuře plánů na podporu pracovních míst, které musí členské státy při předkládání svých ročních analýz růstu a dalších opatření v rámci správy ekonomických a sociálních záležitostí respektovat; navrhuje, aby tyto vnitrostátní plány na podporu pracovních míst byly předmětem trojstranné sociální vrcholné schůzky, jak je stanoveno v čl. 152 odst. 2 SFEU;
13. vyzývá členské státy, aby posílily své vnitrostátní politiky zaměstnanosti vytvořením správných podmínek pro vytváření pracovních míst a poptávku po pracovních silách, a to začleněním zelených pracovních míst do svých vnitrostátních plánů na podporu pracovních míst, zlepšením plánování a prognózování potřeby pracovních sil ve zdravotnictví, s cílem lépe sladit poptávku po odborných zdravotnických pracovnících s nabídkou a současně poskytnout těmto pracovníkům dlouhodobé pracovní vyhlídky, jakož i stimulací výměny inovací, podporou nárůstu vysoce kvalifikované pracovní síly v oblasti IKT a propagací digitálních dovedností u všech pracovních sil;
14. opětovně vyzývá k upevnění demokratického rozměru evropského semestru, mj. posílením úlohy Parlamentu prostřednictvím řádného legislativního postupu, zapojením vnitrostátních parlamentů, případně ve vzájemné spolupráci se sociálními partnery a občanskou společností, a zároveň uznáním ročního cyklu evropského semestru;
15. zdůrazňuje, že sociální dialog musí být skutečným dialogem s politickou a demokratickou legitimitou, otevřeností a transparentností; vyzývá Komisi, aby s přihlédnutím k různorodosti vnitrostátních systémů podpořila úlohu sociálních partnerů na evropské úrovni a usnadnila sociální dialog mezi nimi, aniž by byla dotčena jejich samostatnost, jak je stanoveno v článku 152 SFEU;
16. vyzývá členské státy, aby v situaci, kdy existují mezi členskými státy rozdíly v politickém směřování, které brání dosažení pokroku, rozšířily zásadu posílené spolupráce na sociální politiku a politiku v oblasti zaměstnanosti;
17. vyzývá členské státy, aby ve svých programech stability a růstu věnovaly pozornost blahobytu lidí, aby tak dlouhodobě nepřetrvávaly nežádoucí sociální a pracovní dopady, které vyplývají z opatření na řešení krátkodobých hospodářských problémů.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	10.10.2013
Výsledek konečného hlasování	+ : 26 - : 3 0 : 10
Členové přítomní při konečném hlasování	Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Philippe Boulland, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Emer Costello, Andrea Cozzolino, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Richard Falbr, Marian Harkin, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Nicole Sinclair, Jutta Steinruck, Ruža Tomašić, Traian Ungureanu, Andrea Zannoni
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Georges Bach, Kinga Göncz, Anthea McIntyre, Antigoni Papadopoulou, Csaba Sógor
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Agustín Díaz de Mera García Consuegra